

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum XXXI. In Lateranensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

ligat, juxta *c. hujus* decretum ex eo tempore ante omnem judicis condemnationem in conscientie foro adeo privatus existat, ut parochiam retinere non possit. Quin potius dicendum, quod talis beneficium, in quo canonicè institutus est, retinere possit, si paratus sit officium suum in posterum præstare, atque fructus male perceptos, quatenus ad id, ob officium hæcenus non præstitum, obligatur, restituere; etenim nimis hic rigor est, si aliquis beneficium, in quo jus acquisitum habet, ipsemet à se abdicare, ideòque seipsum privare debeat. Accedit, quod privatio ipso jure inflicta effectum satis consequi possit in ordine ad forum externum, si iudex penam privationis moderetur, & exequatur secundum tempus completa negligentia, seu omissionis culpabilis, quasi tunc privatio beneficii incurta fuerit, prout latius explicavi *lib. 1. tract. 4. c. 15. n. 6.*

Notandum sextò. Beneficium non debet dismembrari seu dividi, ex eo pensionem, seu portionem aliquam demendo, & ad aliud beneficium applicando, si id fiat in fraudem, videlicet, non ob Ecclesie necessitatem, sed v. g. in gratiam amici, aut consanguinei. Verùm ex causa rationabili talem dismembrationem, ac reddituum translationem ab Ordinario fieri posse, docuit *in c. vacante 26. hoc tit.*

CAPITULUM XXXI.

In Lateranensi.

PARAPHRASIS.

In Concilio Lateranensi sub Alex. III. *c. 9.* prohibitum fuit (refertur infra *in c. 3. de privilegijs*) ne Religiosi Ecclesias parochiales, & decimas à Laicis accipiant, absque Episcopi consensu; neque excommunicatos, vel nominatim interdictos, ad divina admittant. At verò Innocent. III. *in Concil. Lateran. c. 63.* dictam Alexandri constitutionem innovans, ejus transgressores se puniturum

protestatur; insuper præcipit, ut Religiosi in Ecclesijs parochialibus, quæ ad ipsos pleno jure non pertinent, juxta dicti sub Alexandro Papa habiti concilij statuta, presbyteros institutos Episcopo præsentent, qui eidem circa curam plebis respondere, & rationem administrationis reddere debeant; institutos verò presbyteros Religiosi amovere, Episcopo inconsulto, non debeant; & adjicit Innocent. quod Religiosi tales Episcopo præsentare debeant, quos vel ipsa conversatio bona notos, & probatos reddat, vel probabile Prælatorum testimonium confirmat.

SUMMARIUM.

1. Non potest Laicus, quamvis Patronus Ecclesie alicujus sit, eam monasterio v. g. incorporare cum decimis, sine Prælati Ecclesiastici auctoritate.
2. Debent tamen Religiosi, in casu unita sibi Parochialis Ecclesie, Presbyteros sive Vicarios Ordinario præsentare, si non pleno jure ad se pertineant.
3. Quandoenam censeantur Ecclesie Parochiales pleno jure unita Monasterijs?
4. Et quid in his possint, quibus talis incorporatio facta est?
5. Quamvis exemptum sit Monasterium.
6. Quid sentiendum de illis Parochijs, qua in prima sui fundatione, Monasterijs v. g. sunt attributa, & intra eorum septa existunt?
7. Quid sentiendum de Regularibus exemptis, si ad tempus aliquod, in vicem absentis, aut infirmi parochi, curam animarum exercent?
8. Delinquens talis regularis circa curam, & administrationem Sacramentorum, ab Episcopo citari, & puniri potest.
9. In casu delicti, circa alia, cum scandalo, extra Monasterium stabiliter manentis, & delinquentis Regularis

ris talis, servanda constitutio Tridentini sess. 6. c. 3. de reform.

10. Quoniam Patronus presentati ab Ordinario sint examinandi.

Notandum primò. Laicus tametsi Ecclesiæ alicujus Patronus sit, non potest Monasterio aut Religiosis, eam cum decimis & proventus suis incorporare, seu in proprietatem dare, sine Ecclesiastici Prælati autoritate, & consensu. Ita hic & in c. quod autem 5. c. illud 8. de jure patronatus. Et reperies explicatum apud Abb. in c. de Monachis n. 12. hoc tit. Ratio dari debet, quia nemo plus juris in alterum transferre potest, quam sibi comperat. Reg. 79. in 6. & cit. c. quod autem. Cùm itaque Laicus Ecclesias, nec in titulum, nec in proprietatem obtineat, cùm ex juris spiritualis sint, quod in Laicum non cadit, sequitur hinc, quòd Laicus non possit Ecclesias, sua autoritate, in alios transferre. Plura dicentur in supra cit. capitulis de jure Patronatus.

2 Notandum secundò. Religiosi in Ecclesijs Parochialibus, quæ ad ipsos pertinent, non pleno jure Presbyteros, seu Vicarios Episcopo præsentare debent, instituendos, iidemque Vicarij quoad curam plebis, seu jura parochialia, Episcopi jurisdictioni subesse debent, & ab eodem, non à Religiosis (si Vicarij intitulati sint) ob justam causam removeri, seu destitui. Idem habetur in c. 3. §. in Ecclesijs, de privilegijs.

3 Suppositis ijs, quæ docui in disp. de Prælati regularibus q. 205. & seqq. Quartur primò, quænam Ecclesiæ parochiales ad Religiosos, sive Monasterium pertineant pleno jure, sive quod idem est, quæ parochiæ Monasterio incorporatæ, & in proprietatem concessæ sint jure pleno: refert enim id scire, quia si non pleno jure incorporata sit parochia, Religiosi etiam exempti in ordine ad parochiæ curam subiecti sunt Episcopo, secus si pleno jure incorporata sit, prout ex hoc c. & cit. c. 3. per sensum contrarium colligitur.

Ad hoc respondet Gl. in cit. §. in Ecclesijs. V. pleno jure. Si parochia Monasterio legitimâ autoritate Ecclesiasticâ donata, seu incorporata sit, quoad temporalia, & spiritualia, pertinere ad illud pleno jure. Verùm hæc Responso non omnino latifacit, quandoquidem parochiæ incorporatio, & donatio quoad jura spiritualia fieri potest Religiosis duobus modis, prout reperies apud Abb. hic n. 4. & in c. de Monachis n. 9. hoc tit. Primò illimitatè, ut curam parochiæ, ipsiusque plebis habeant independentè ab Episcopo Diocelano. Secundò. Limitatè, ut curam, seu jus spirituale parochiæ habeant cum dependentia ab Episcopo, si videlicet plebs ipsi Episcopo subiecta sit, & consequenter hic sit pastor, seu curator plebis, sicuti habetur in c. 1. de verb. signif. in 6. Aliter proinde

Resp. & dico primò. Si parochia Monasterio quoad spiritualia incorporata sit, pleno jure, etiam quoad curam plebis, ipsiusque populum, tunc Prælati Monasterij, quasi Episcopalem jurisdictionem obtinet, circa parochiam, & plebem, ita ut Vicarium, seu curatum instituere, ac destituere possit, adeoque administrationis rationem exigere, & alia facere, quæ ad jus Ordinarij spectant, sine dependentia ab Episcopo. Ita sumitur ex hoc cap. & cit. §. in Ecclesijs. Et habetur expressè in c. quoniam 21. de privilegijs. Ubi Gl. ait, tunc Ecclesiam parochialem subiectam esse Abbati, utroque jure, seu pleno jure, quando Episcopus nullum jus Episcopale in ea exerceat. Idem tradidit Innocent. in c. quoniam Gl. in Clement. 1. de rebus Ecclesiæ non alienandis. Abb. in cit. c. de Monachis n. 9. & hic n. 4. Ecclesiæ, inquit, pleno jure dominij, Religiosis subiectæ sunt, quando Episcopus nullum jus Episcopale sibi exerceat, sed tota jurisdictio pertinet ad Abbatem.

Porro talem donationem seu incorporationem Ecclesiæ parochialis ita pleno jure, ut etiam populus ab Episcopali jurisdictione exemptus sit, Episcopus facere

nuu-

minquam potuit, sed solus Papa, prout testatur *Dominicus in c. 1. col. 1. de capellis Monachorum in 6. Francus ibidem n. 3.* quia Episcopus, vel quicumque alius Prælati, officium, ac jurisdictionem sibi commissam, absque consensu Superioris committentis, abdicare haud potest. *argum. L. penult. ff. de officio præsidis.* Et tradit *Gl. in c. pastoralis de donation.* Ubi *Imola n. 3.* quod Episcopus correctionem, & jurisdictionem, erga sibi subditos, abdicare non possit, sine licentia Papæ; sed neque Papa parochialem Ecclesiam ita Monasterio, vel Religiosis unire, aut donare censetur, ut etiam populus à cura, & jurisdictione Episcopi exemptus sit, quia grande periculum esset, inquit *Innocent. in cit. c. pastoralis n. 6. & 7. ibidem And. n. 5.* si Episcopus populo Sacramenta ministrare non posset, idemque ex communi tradit *Abb. in c. ult. n. 8. de Confirm. utili & inutili, & colligitur ex lib. hac 3. Decretal. tit. de Religios. domibus.*

¶ Dico secundò. Si parochia Monasterio unita sit, quoad temporalia, & spiritualia, & sic pleno jure, ita tamen, ut populus non sit ab Episcopo exemptus, sed ejuspirituali jurisdictioni subiectus, tunc Prælati Monasterij Presbyterum, seu Vicarium Episcopo præsentare debet instituendum; eundemque, si intitulus sit, Prælati suâ autoritate removere non potest, ipsæque Vicarius seu curam parochiæ habens, quicumque sit, intitulus, aut manualis, secularis, aut regularis, correctioni, & jurisdictioni Episcopi subiectus esse debet. Ita docuit *Innocent. in c. 1. de capellis & c. & in c. 1. n. 7. de verb. significat. in 6.* Ubi ait, ideò Clerici præsentantur Episcopo, & examinantur ab eo, quia hujusmodi Ecclesiæ non erant exemptæ, & ideò Clerici per Episcopum in eis instituendi erant; secus autem esset, si Ecclesiæ essent exemptæ ex toto, quia tunc instituerentur ibi Clerici per Fratres: sin autem populus non est exemptus, Rector Ecclesiæ institutus per Fratres recipiet curam ab Episcopo, & red-

det ipsi rationem de populo; & ibit ad Concilium Episcopale, & recipiet ibi statuta synodi; respondebit de quarta decimarum, oblationum, & mortuorum, & ejusmodi; & præstabit ei reverentiam, obsequium, & honorem, ratione populi; & alia, quæ alij Rectores præstant Episcopo. *argum. c. ex ore 17. de privilegijs.* Eadem leges apud *And. in cit. c. 1. de verb. signif. in 6. Ancharan. ibidem n. 6. Lapum in c. unico. de capellis Monachorum in 6.* idque perinde locum habere, tamen si Monasterium seu Religiosi secundum se exempti sint, tradit *Gl. recepta in c. 1. V. instituta. de privilegijs in 6. Francus in c. 1. §. illud. de capellis. in 6. n. 4.* ubi ait: licet aliqui sint exempti à jurisdictione Episcopi, si ramen habeant Capellas curatas, respectu illarum sunt subiecti, ita quod cura animarum debeat recipi ab Episcopo, & antequam instituantur, sunt Episcopo præsentandi, & ab eo examinandi; & si factâ præsentatione, & examinatione, reperiantur non idonei, poterit Episcopus de alijs idoneis ordinare. *c. 2. de supplenda negligentia Prælatorum.* Quod etiam *Innocent. indicare voluit in c. cum capella. de privilegijs in fine,* cum ait, exemptura ratione rei non exemptæ subiacere jurisdictioni Ordinarij. Rationem hujus assertionis reperies apud *Lapum cit. loco.* Si enim parochia, ipsique parochiani subiecti sint curæ, & jurisdictioni Episcopi, sequitur, quod etiam Rector parochiæ, in pertinentibus ad curam, subiectus sit, quia accessorium naturam sequi congruit principalis regula 42. in 6. atqui Parochus propter Parochianos, & curam eorum est, & non vice versâ, parochia propter parochum est. Confirmatur primò, nam quicumque officium, & jura ejus accipit, etiam conditiones ejus officij suscipit, atque subiectionem erga eum, cui officium subijcitur. Confirmatur secundò, Quia Episcopus curam, & inspectionem parochiæ satis habere non posset, nisi etiam haberet erga Parochum subiectum. Cum his consentit

Concil. Trident. sess. 7. c. 7. de reform. & sess. 25. c. 11. de regularib. & Gregorius XV. in Bulla edita Anno 1622. qua incipit Inscrutabili.

6 Quæritur secundò. Quid sentiendum sit de ijs Parochijs, quæ à prima fundatione, seu a dificatione sunt attributæ Monasterijs, existentes etiam in loco Monasterij, seu intra septa ejus. Resp. de hoc decretum fuisse in *cit. c. 11. de regularibus*, & renovatum à *Gregorio XV. in cit. Bulla*, ut personæ tam regulares, quàm sæculares, exercentes curam personarum sæcularium, in ijs, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, immediatè subsint jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius Diocesi Monasteria sita sunt. Excipitur primò. Monasterium Cluniacense, quatenus parochias habet intra suos limites. Secundò. Si parochia sit in loco, ubi totius Ordinis caput sedem principalem habet. Tertiò. Si Prælati veluti Episcopalem jurisdictionem, erga populum ibi exercent, adeoque etiam populus exemptus sit, sicuti suprà dictum.

7 Quæritur tertiò. Quid sentiendum sit de regularibus exemptis, si ad tempus aliquod in parochia vacante, aut loco parochi absentis, vel infirmi curam animarum exercent, & Sacramenta ministrant, num in his, seu horum respectu jurisdictioni Episcopi subiecti esse debeant.

Resp. & dico primò: ex juribus antiquis, & *Concil. Trident.* talis subiectio ostendi non potest, quia jura antiqua, & *Concilium* de iis tantùm Parochijs loquuntur, quæ ad regulares secundùm proprietatem pertinent. Dico secundò: *Gregorius XV. in cit. Bulla Inscrutabili* aliter decrevit, & dictis juribus, etiam *Concilio Tridentino*, adjecit, ut tam Regulares, quàm Sæculares, quomodolibet exempti, sive curam personarum Sæcularium Monasterijs, aliisve Regularibus, aut Sæcularibus Ecclesijs incumbentem, exercent, sive alia Ecclesiastica Sacramenta, vel unum ex illis præ-

viâ Episcopi licentiâ ministrent, sive quoquo modo, absque ulla autoritate, in exercitio curæ animarum, vel administratione Sacramentorum, aut unius ex illis de facto se ingerant, in his, quæ ad ejusmodi curam vel administrationem pertinent, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni Diocesani Episcopi, tanquam Sedis Apostolicæ delegati, plenè in omnibus subijciantur. Ubi ob ter notandum, per hanc constitutionem, nihil derogari Mendicantium, aut Exemptorum Religiosorum privilegijs, eò quòd Episcopus in tali casu contra ipsos non procedat, ex jurisdictione sua ordinaria, sed ut delegatus Sedis pontificiæ, à qua Regulares exempti non sunt, secundùm theoricam Abbatis in *penult. n. 6. de officio ordinarij*.

Ex hac porro cõlitione *Gregorij XV.* inferre non licet, si Regulares mendicantes, & quæ eorum privilegijs gaudent, Exempti Religiosi, extra suas Ecclesias, Sacramenta Penitentia, & Eucharistiæ ministrant, Verbum Dei à Pastoribus invitati prædicent, vel Catechismum doceant, quòd circa eam administrationem, aut prædicationem jurisdictioni, & correctioni Episcoporum subijciantur, nam verba ejus Bullæ cum sint derogatoria privilegiorum, & Juris antiqui, non sunt extendenda ultra casus in ea expressos; atqui in bulla tantùm exprimitur casus, si vel ex Episcopi licentiâ talia exercentur, vel sine ulla autoritate de facto se ingerant. Ergo extendi non debet ad eum casum, si, quæ dicta sunt, Religiosi extra suas Ecclesias exercent, ex privilegio delegations Apostolicæ, prout videre est in privilegio *Pauli III.* concessio Societati *JESU* anno 1645. in Bulla, quæ incipit, *cum inter &c.* At verò Sacramenta Baptismi, & Extremæ Unctionis, Matrimonij quoque assistentiam, & nuptiarum solennem benedictionem, cum vi privilegiorum suorum Mendicantes exercere non possint, uti videre est apud *Suarez. 10. 4. de Relig. lib. 9. de ministerijs*, quibus ad præximorum salutem. *&c. c. 4.* Ideò, si talia præstent, apparet

patet, eos, vel Episcopali autoritate, vel propria, tanquam intrusos, exercere, & ideo sub dicta Gregorij XV. Bulla comprehendendi debere.

Interim verò nemo negare potest, si Episcopus Regularis exemptos, circa curam animarum, v. g. ob defectum Sacerdotum secularium, occupatos, esse velit, quin possit eorum Prælatis omnem circa Regulares eas personas dispositionem, visitationem & correctionem committere, imò etiam translationem ab una parochia ad alteram; non ut id prælatus Regularis agat jure proprio, sed ut commissio seu delegatio ab Episcopo, qui etiam eam potestatem auferre, & ipsos Regulares à tali cura animarum remove possit.

Quæritur quartò. Si Regularis exemptus, in supra dictis casibus, curam animarum exercens delinquat, utrum ab Episcopo citari, & puniri possit? Resp. & dico primò. Si circa curam, & administrationem Sacramentorum delinquat, v. g. vocatus ab infirmo, mox morituro noluit venire, aut si coram excommunicato denuntiatio, seu vitando, Missam celebret, ab Episcopo citari, & puniri potest. Constat id ex supra dictis, & confirmatur ex eo, quia delictum fit circa officium, seu curam animarum Episcopo subjectam.

Dico secundò. Si talis Regularis circa alia delinquat, præsertim cum scandalo, tunc servari debet constitutio Trident. Sess. 6. c. 3. de reform. Ubi decernitur, si Regularis extra monasterium degens delinquat, quòd ab Ordinario loci, tanquam à Sede Apostolica super hoc delegato visitari, puniri, & corrigi possit. Quo in loco observandum, duo requiri, ut huic decreto locus sit. Primum, ut Regularis moretur extra monasterium, seu domum Conventualis, aut Collegium, id est, ut non vivat sub aliquo Superiore conventualiter, prout Barboza de officio & potestate Episcopi alleg. 105. n. 6. explicat. Secundum, ut Religiosus exemptus extra domum conventualis degat, id est, stabiliter maneat, ita ut inibi domicilium fixisse censetur; secus

autem, si ad tempus in aliquo loco extra monasterium, aut collegium cum Superioris sui facultate maneat, & v. g. prædicationi, aut confessionibus audiendis, insistat; talis si delinquat, dicta Trident. constitutione comprehensus non censetur, prout notavit Rodriquez to. 2. Regularium q. 2. n. 8.

Notandum tertio. Quicumque Præla-¹⁰ tus, Clericus, aut Patronus Ecclesiæ jus nominandi, præsentandi, aut conferendi habet in beneficio curato, is debet idoneam personam, id est, moribus, & doctrinâ probatam præsentare Episcopo examinandam. Ita hic & in Trident. Concil. Sess. 7. c. 13. de reform. Sess. 24. c. 18. de reform. & Sess. 25. c. 9. de reform. Quibus locis etiam præcipitur, ut examen in beneficijs curatis, quæ libera collationis sunt, aut quæ patronatus Ecclesiastici sunt, à deputatis & juratis examinatorebus per concursum instituantur, ita ut unum ex ijs, qui idonei ab examinatorebus judicati fuerunt, digniorem, seu magis idoneum eligat Episcopus, vel, si patronatum beneficium sit, Patronus Ecclesiasticus, atque huic & non alteri beneficium curatum, ab eo, cui id de Jure competit, conferatur. Quòd si aliter collatio fiat, subreptitia, & irrita erit, & provisio, si ad Episcopum pertinebat, ad Sedem Apostolicam devolvetur, per Bullam Pij V. quæ incipit: *In conferendis beneficijs edita anno 1567. die 1. Aprilis.* Videri potest Less. lib. 2. c. 34. dub. 16. Sin autem Patronus Laicus sit, debet is dignum, seu idoneum præsentare, qui si præmissis examine ab Episcopo talis repertus fuerit, absque concursu instituendus est. cit. Sess. 24. c. 18.

Excipitur tamen in cit. Sess. 7. c. 13. quòd præsentati, electi, aut nominati ab Universitate, seu Studij generalis collegio, examinari non debeant.

Deo verò dubitatur, num Episcopus ad beneficia curata examinare debeat eos, qui notoriè docti, probi, benè meriti, ideòque idonei existunt. Affirmant DD. communiter apud Flamin. de resignat. lib. 8. q. 9. n. 83. Barbosam de officio Episcopi allegat. 60. n.

26. propterea, quòd examen à Trident. Concilio requiratur, tanquam forma, sine qua collatio irrita sit. Quamvis de hac doctrina meritò dubitari possit, saltem cum aliquis à Patrono Laico præsentatur, in quo casu observatur Jus antiquum, ut si is, qui præsentatur, dignus judicatus fuerit, institui debeat. Frustra autem in tali casu examen instituitur, si apertè notum sit, eum dignum esse, id est moribus, & doctrinà commendatissimum; quod enim notum est, de eo frustra inquitur; & ad argumentum responderi potest, irritam esse institutionem, si fiat non præmissò examine, ubi examini prudenter locus esse potest; saltem in Germania consultum non est, ut præsentatus à Patrono, aut liberè instituendus ad beneficium curatum, si notoriè idoneus sit, examini subijciatur; sed neque forma conferendi per concursum in Germania est usitata, quamvis valdè expediret, eam in usum deduci, cum alioquin multi indigni, aut minus digni, ad Ecclesias parochiales, non sine magno spirituali damno promoveantur.

CAPITULUM XXXII.

Licet.

PARAPHRASIS.

Tametsi decretum sit, ut beneficiarij, qui Theologici studij causà absentes sunt, beneficiorum suorum fructus integros percipiant, tamen hac concessione non censentur comprehendi distributiones quotidianæ, quippe, quæ ijs tantum tribui debent, qui in Ecclesia resident, & Floris Canonici intersunt.

SUMMARIUM.

1. Cui Clerico concessum est, ut absens etiam fructibus sui beneficij gaudere possit, non censentur concessa etiam distributiones quotidiana.
2. Hinc infertur, privilegium ex una nonnunquam parte favorabile esse, ex alia parte odiosum.

Notandum. Si Clerico seu communi iure, seu per privilegium concedatur, ut fructus beneficij in absentia percipiat, hac concessione non censentur comprehendi distributiones quotidianæ. Ita etiam docui in *c. unico de Clericis non residentib. in 6. not. 1.* Ratio dari debet, quia distributiones habent institutionem diversam, à fructibus præbendæ; dantur enim illæ principaliter ob Ecclesiastici officij celebritatem, ut Canonici tantò libentius, & studiosius intersint, si præsentem remunerationem accipiant.

Exinde infert Abb. *hic n. 3.* accidere interdum, ut privilegium unà ratione favorabile sit, & eatenus latè explicandum; alià autem ratione odiosum, quatenus tertie personæ, vel Ecclesiæ præjudicare, aut cultum divinum minuire potest, & eatenus strictè interpretandum esse, qua de re dixi in *lib. 1. tract. 4. c. 23. n. 3. S. aliud.*

CAPITULUM XXXIII.
Exposuisti.

PARAPHRASIS.

Episcopus Vesprenensis exposuit Honorio III. postquam per Concilium Lateran. sub Innocent. III. (*supra in c. extirpanda §. qui vero hoc tit.*) decretum fuit, ut habentes Capellam, seu parochialem Ecclesiam; ei per se, non per Vicarium deservire teneantur, ex eo tempore, Canonicos Ecclesiæ cathedralis, ex præbendarum suarum redditibus, non posse consequi sustentationem sufficientem, quandoquidè Capellæ ipsis conferri amplius non possint, quare petijt Episcopus à Papa, ut dispensativè permitteret Canonicorum redditibus per provisionem Capellarum accessionem fieri, & augmentum. Ad id respondet Honorius petitioni ejus satisfieri non posse, propterea, quòd generalis Concilij statuis, quæ inconcussè servanda esse vult Pontifex, derogaretur. Verùm ut Episcopo, tanquam benè merito, gratificetur, &

opem